

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 758/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Pukajom, Hviezdoslavovo námestie 1661, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva „na rovnosť v právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin, Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva „na rovnosť v právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na súdnu a inú právnu

ochranu podľa čl. 46 ústavy a práva na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin, Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky“.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že bol ukrátený na svojich základných právach „na základe rozhodnutia Okresného súdu Martin zo dňa 03.04.2014, sp. zn.: 17Cb/60/2011“. Ďalej uviedol, že „využil všetky svoje právne prostriedky na zvrátenie rozhodnutia Krajského súdu Žilina zo dňa 17.12.2015, sp. zn.: 14Cob/326/2014, ktorým Krajský súd rozsudok Okresného súdu Martin potvrdil ako vecne správny. Proti rozhodnutiu Krajského súdu Žilina podal sťažovateľ dovolanie, v ktorom žiadal napadnutý rozsudok Krajského súdu Žilina v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin zrušiť a vrátiť súdu na ďalšie konanie, pričom prípustnosť odvolania odôvodil z ustanovení § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací dovolanie sťažovateľa odmietol.

3. Predmetom konania pred všeobecnými súdmi bol nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty voči sťažovateľovi ako žalovanému.

4. Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na rovnosť v právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin, Krajského súdu Žilina a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin, Krajského súdu Žilina a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porušené bolo.

3. Právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], právo zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin, Krajského súdu Žilina a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porušené bolo.

4. Rozsudky Okresného súdu Martin, Krajského súdu Žilina a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Martin na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

5. Okresný súd Martin je povinný uhradiť sťažovateľovi, [REDAKOVANÉ], trovy konania na účet jeho právneho zástupcu, do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1

zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

8. Sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v petite svojej sťažnosti označil za porušovateľov svojich práv Okresný súd Martin (ďalej len „okresný súd“), Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a najvyšší súd, avšak bez toho, aby namietaný postup týchto orgánov bližšie označil. V petite sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný, ako na to už bolo v odôvodnení tohto uznesenia poukázané, absentuje akákoľvek spisová značka, príp. iná identifikácia namietaného postupu. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej text uvedený mimo petitu sa pokladá za súčasť odôvodnenia sťažnosti, ktoré však nemôže doplniť petit (I. ÚS 316/09, I. ÚS 8/2011, II. ÚS 103/08, II. ÚS 154/09, III. ÚS 235/05, IV. ÚS 174/2011).

9. V súvislosti s návrhom sťažovateľa na zrušenie rozsudkov okresného súdu a krajského súdu a uznesenia najvyššieho súdu (pozri štvrtý bod petitu sťažnosti, pozn.) bez toho, aby sťažovateľ zároveň navrhol vysloviť porušenie základného práva alebo slobody týmito rozhodnutiami, ústavný súd uvádza, že takýmuto návrhu by nebolo možné vyhovieť pre nedostatok právomoci ústavného súdu, pretože predpokladom zrušenia právoplatného rozhodnutia je vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody týmto rozhodnutím. Vyplýva to priamo z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd takéto rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Formulácia § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde jednoznačne ustanovuje predpoklad založenia právomoci ústavného súdu zrušiť právoplatné rozhodnutie, ktorým je vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody rozhodnutím alebo opatrením.

10. V druhom bode petitu sťažnosti sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu „*podľa čl. 46 ústavy*“. Uvedené základné právo však

vyplýva z čl. 46 ods. 1 ústavy. Z toho je zrejmá nepresnosť označenia základného práva sťažovateľom.

11. K sťažnosti tiež neboli pripojené kópie právoplatných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, teda sťažnosť nespĺňa ani túto zákonom predpísanú náležitosť.

12. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

13. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

14. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

15. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, zohľadniac aj to, že sťažovateľ je zastúpený advokátom, ústavný súd odmietol jeho sťažnosť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2017